

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága mint felülvizsgálati bíróság a Horváth Csilla Ügyvédi Iroda - ügyintéző dr. Horváth Csilla ügyvéd - (1071 Budapest, Városligeti fasor 23) által képviselt felperesnek a dr. Heinzelmann és Társai Ügyvédi Iroda - ügyintéző dr. Balla Árpád ügyvéd - (1139 Budapest, Gömb u. 2/B.) által képviselt alperes ellen biztosítási összeg megfizetése iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróság 34.G.301.772/2005. számon megindított és a Fővárosi Bíróság 2.Gf.75.076/2007/3. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperes 38. sorszámú felülvizsgálati kérelme alapján tárgyaláson kívül meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

I n d o k o l á s :

2004. május 25-ről 26-ra virradó éjjel ismeretlen személy betört a felperes ügyvezetőjének házába és onnan ellopta a garázsban tárolt - a felperes által lízingelt - gépkocsit. A hatóság a nyomozást megszüntette, mert az elkövető kilétét nem sikerült felderíteni. Az alperes felperessel kötött Multi Casco 275 módosítást tartalmazó vagyonbiztosítási szerződés alapján a biztosítási összeg kifizetése elől elzárkózott, vitatta a biztosítási esemény bekövetkezését. Másodlagosan azzal védekezett, hogy a szerződés értelmében mentesül a biztosítási összeg kifizetése alól, mert a felperes nem tudott az indítókulccsal és a forgalmi engedéllyel elszámolni.

A másodfokú bíróság ítéletével arra kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 3.108.344 forintot és ennek 2004. október 1-től a kifizetésig járó késedelmi kamatait. A másodfokú bíróság a perben lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján a lopás bűncselekményének elkövetését ítéleti bizonyossággal megállapíthatónak találta. Rámutatott, az elkövetés

pontos módja a bűncselekmény jellegéből következően nem állapítható meg, de ez a biztosítási esemény bekövetkezése szempontjából nem bír jelentőséggel. A felperes érdekkörében eljáró személyek szavahihetősége nem vált kérdésessé, előadásukat a per egyéb adatai is alátámasztották, így nem merült fel olyan körülmény, amely az alperesnek biztosítási esemény bekövetkezésére vonatkozó aggályait megalapozná. A jármű nem megfelelő lezártóságára, mint mentesülési okra történő hivatkozással összefüggésben megállapította, hogy a védekezését a reá háruló bizonyítási kötelezettségével ellentétben, az alperes nem bizonyította.

Az indítókulcsot és a forgalmi engedélyt tartalmazó táskának a garázs melletti helyiségben való elhelyezését nem értékelte a biztosító mentesüléséhez vezető súlyos gondatlanságnak. Leszögezte: a felperes ügyvezetőjének nem kellett számolnia azzal, hogy a lezárt házban tartott indítókulcsot és forgalmi engedélyt elloppják és azzal tulajdonítják el a gépkocsit.

A jogerős ítélet megváltoztatása és a felperes keresetének elutasítása érdekében az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet.

Hangsúlyozta, hogy a biztosítási esemény bekövetkezésének megállapításához az elkövetési mód feltárása is szükséges. Vitatta azt a megállapítást, miszerint az ügyvezető házastársa nem tartozik abba a személyi körbe, akinek a magatartásához a biztosító mentesülése fűződne.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmét megalapozó jogszabálysértésként a biztosítási esemény bekövetkezésének és a biztosító mentesülésének téves jogi megítélésében jelölte meg, ezért a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet kizárólag ebben a keretben vizsgálta felül. Ennek eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő.

A perben nem vitás tényállás értelmében a felperes és az alperes között a Ptk. 536.§-ának (1) bekezdése és a Ptk. 548.§-a által szabályozott Casco vagyonbiztosítási szerződés jött létre a személygépkocsira. A biztosítás egyebek között a lopáskárra is kiterjedt.

A Pp. 3.§-ának (3) bekezdése értelmében a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli. A bizonyítás esetleges sikertelensége - a törvény eltérő rendelkezése hiányában - a bizonyításra köteles felet terheli. Ezzel szoros összefüggésben a Pp. 164.§-ának (1) bekezdésében úgy rendelkezik, hogy a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el.

A törvény idézett előírásából következően a biztosítási esemény bekövetkezését a biztosítási szerződés teljesítését igénylő félnek, a biztosító mentesülését megalapozó vagy szolgáltatási kötelezettségét kizáró tényeket a biztosítónak kell bizonyítania.

A Ptk. 556.§-ának (1) bekezdése értelmében a biztosító mentesül fizetési kötelezettsége alól, amennyiben bizonyítja, hogy a kárt jogellenesen

- a) a biztosított, illetőleg a szerződő fél,
- b) velük közös háztartásban élő hozzátartozójuk,
- c) a biztosítottak a szabályzatban megállapított munkakört betöltő alkalmazottai, illetőleg megbízottai,
- d) a biztosított jogi személynek a szabályzatban meghatározott tagjai vagy szervei szándékosan vagy súlyosan gondatlanul okozták.

e)

- (2) A szabályzat a biztosító mentesülését csak vezető, továbbá a biztosított vagyontárgyak kezelésével együttjáró munkakört betöltő alkalmazottak, megbízottak, tagok, illetőleg szervek magatartásához fűzheti.

- (3) Ezeket a rendelkezéseket a kármegelőzési és kárenyhítési kötelezettség megszegésére is alkalmazni kell.

A felek a Ptk. idézett rendelkezésében foglaltakkal összhangban a szerződési feltétellel emelt Plus Casco biztosítási szabályzat 7.4.1. pontjában részletesen meghatározták azoknak a személyeknek a körét, akiknek a magatartása a biztosító mentesüléséhez vezet. Ezek között kiemelték a szerződő vagy biztosított jogi személynek a jármű mozgatóját végző alkalmazottját, vagy megbízottját. Egyéb adat hiányában azt kell megállapítani, hogy felperes ügyvezetőjének a gépjárművet használó háztársa a felperes megbízottjának minősült, ezért magatartása eredményezheti a biztosító mentesülését. A Legfelsőbb Bíróság ebben a kérdésben a másodfokú ítélet felülvizsgálattal sérelmezett azon álláspontját, miszerint a nevezett nem tartozik a kérdéses személyi körbe, elveti.

Az alperes a biztosítási esemény bekövetkezését azért vitatta, mert az ingatlanban a betörés nyomait nem lehetett észlelni és dolog elleni erőszak sem történt. Ez a védekezés gyakorlatilag olyan tényekre vonatkozik, amely tartalmilag a biztosító mentesülésének a szabályzatban írt tényállási elemeivel kapcsolatosak. Ezeknek a bizonyítása a Pp. 164.§-ának (1) bekezdése alapján az alperest terhelte.

Az alperesnek a súlyos gondatlanságra, illetve a lopás elleni védelem hiányára vonatkozó feltételezései

- bizonyítékok hiányában - mentesülésre vezető tényekként nem minősíthetők.

A fent kifejtettek eredményeként megállapítható, hogy az alperes a perben nem bizonyított olyan tényt, vagy olyan körülményt, amely mentesítené a biztosítási szerződés teljesítésének kötelezettsége alól.

Ezért a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján, hatályában fenntartotta. A felülvizsgálat eredménytelenségének következtében az alperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78.§-ának (1) bekezdése értelmében viseli a saját felülvizsgálati eljárási költségeit.

Budapest, 2008. március 27.

Dr. Horeczky Károly a tanács elnöke s.k., Csánitzné Dr. Csiky Ilona előadó bíró s.k., Dr. Kiss Mária bíró s.k.

Sipos

a kiadmány hitelélül:

tisztviselő